

[Undervisningsministeren]

er i folkeskolen, men vi bakker det op loyalt, og jeg ønsker ikke for øjeblikket at pille ved de prøver. Andre partier i forliget ønsker yderligere prøver indført.

Hvis vi skal holde forligets rammer, kan vi ikke forene de to synspunkter, og så må man altså vurdere, om man vil sprænge forliget eller man synes, at hensynet til folkeskolens stabilitet og roen om den er mere værdifuldt. Men som sagt, at debatten bør føres løbende, deri er jeg meget enig.

Også hr. Ole Vig Jensen pegede på, at der var problemer i folkeskolen, og nævnedes den for bogligt teoretiske skole. Jeg tror, at deri ligger just årsagen til en række af problemerne. Han nævnedes også spørgsmålet om fagtrængslen, og også den betragtning er jeg enig i. Det er nemt ved en debat i dag at være enig om fagtrængslen. Det er straks lidt sværere, når det dukker op som enkeltproblemer, initiativer til også at tage dette eller hint med – fru Mimi Jakobsen var lidt inde på samme betragtning. Der er kolossalt mange med særinteresser, der stiller krav om, at folkeskolens undervisning også skal omfatte just deres Hassan med de skæve ben, og mange tror, at optagelse af et nyt obligatorisk emne alene beror på en folketingsbeslutning, så glider resten såmænd af sig selv.

Til hele dette problem kommer det spørgsmål, som jeg synes er en af de virkelig alvorlige barrierer i folkeskolen: den timenød, folkeskolen befinder sig i, for samtidig med at der fra bunker af sider lyder krav om optagelse af forskelligt nyt undervisningsstof, så lyder der fra de kræfter, der er knyttet til de traditionelle fag, krav om, at de må have flere timer, hvis de skal kunne opfylde fagets formålsbestemmelse, og derfor tror jeg nok, at det må være en forpligtelse for enhver, som har indflydelse på vægtingen af undervisningstiden mellem folkeskolens forskellige fag og emner, at gøre sig klart, at der må være en meget nøje overensstemmelse mellem den tid, der levnes en given undervisning, og de forventninger, som man med ret og rimelighed kan stille til denne undervisnings resultater.

Fru Mimi Jakobsen var også inde på spørgsmålet om fagtrængsel og de problemer, der knytter sig hertil, og som sagt kan jeg være meget enig i bemærkningerne, men vil føje den bemærkning til, at jeg nok synes, det fra tid til anden, når det kommer til kon-

krete situationer, kniber gevaldigt for dette folketag at leve op til disse betragtninger. Det var måske værd i højere grad at skrive os det bag øret, også den dag vi står med enkeltbeslutningsforslag om, at nu skal dette eller hint pludselig ind i folkeskolen.

Fru Mimi Jakobsen brugte en væsentlig del af sit indlæg til at tale om værdien af prøver og karakterer, og jeg har lyst til at give nogle kommentarer til dette spørgsmål.

Jeg er af den opfattelse, at anvendelse af egentlige karakterer, som vi kender det i traditionel forstand, nok er med til at befordre en konkurrencementalitet, som vi efter min vurdering godt kan undvære netop i folkeskolen, men det betyder ikke, at jeg ikke har forståelse for den værdi, der kan ligge i at få sit arbejde vurderet. Det kan også udmærket lade sig gøre uden anvendelse af karakterer, nemlig gennem den, skal vi sige mere omfattende bedømmelse, som er under udvikling, og som med et godt dansk ord kaldes intern evaluering. Her arbejder man også med prøver, men disse prøver tager sigte på at give læreren oplysning om, i hvilket omfang hans eller hendes undervisning har fungeret efter hensigten, og hvis den ikke har fungeret efter hensigten, vil læreren i samarbejde med eleverne eller med den enkelte elev søge at finde frem til årsagerne hertil. Man udelukker herunder ikke på forhånd, at årsagerne, eller i hvert fald en del af dem, kan søges i den måde, hvorpå undervisningen har været tilrettelagt, og det forekommer mig at være en overordentlig tiltalende måde at håndtere mindre tilfredsstillende resultater af en undervisning på.

Karaktergivning i den traditionelle, kendte form er efter min mening mindre heldig. Den leder alt for let tanken hen på noget i retning af straf-belønnings-princip, hvorimod denne evalueringsform er af en langt mere konstruktiv beskaffenhed, fordi den i tilfælde af mindre tilfredsstillende resultater leder efter årsagen, som så kan søges påvirket med henblik på fremgang for den enkelte elev. Jeg synes, det er vigtigt, at bedømmelsen, vurderingen, prøven sker med henblik på at vurdere elevens udvikling i forhold til sig selv og ikke udviklingen i forhold til kammeraterne.

Hr. Steen Folke var inde på en række af de emner, jeg her har omtalt: opsplittningen, fagtrængslen, skemaopdelingen, og jeg kan ikke være uenig i en række af de ting, der